

Chlorurul de aură se combină cu acidul chlorhydric și are o formă similară cu chlorhydratul de chlorură de aură. Această formă este prea solubilă în apă, cristalină într-un cristal galben ca aurul, și se descompune prin căldură, după temperatură la care să se spargă, lăsând un produs perchlorură, protochlorură de aură, sau aură metalică.

Potassa și soda caustice descompun chlorurul de aură, și îl transformă în auratul de potasă și în chlorură de potasiu. Aceeași lucru poate fi făcut cu aciză, precipitul acizării fiind aură metalică.

Carbonatii alcalini reacționează ca alcali asupra chlorurului de aură.

Ammoniacul produs în disoluția sa să precipiteze galbenul de aură fulminant.

Perchlorurul de aură trăcătă prin azotatul de argintă formează chlorură de argintă în acidă aurică ce se precipitează; lăcașul său este acidă azotată de argint. Această experiență demonstrează că acidul aurică nu are afinitate pentru acidă, și trebuie să se consideră că este un acid metalic, care împinge în stăpânirea de lăcașul său lăcașul azotat.

Aurul este precipitat din disoluția sa în apă regălăindu-se într-o formă albă, difereță întreținută de corpă, precum hidrogenul, oxidul de carbonă, cărbunele, phosphorul, deutoxidul de azotă, și toate substanțele vegetale și animale, care au mări parte din metale, acizi sulfosu, phosphorusu, sulfati, phosphiti, sângerele de protoxid de mercură, și sângerele de protoxid de fier.

Chlorurul de aură este precipitat în negru prin acidul sulfhydric și sulfhydratul său.

Hydrogenul phosphoratul combinăse dă o cormă din chlorurul de aură o formă pătrată, precipitul fiind alcătuit din cristale de aură metalică, și formă phosphură de aură, care este întregibilă în prăjire.

Chlorurul de aură are proprietatea de a se combina cu chea și mări parte din cloruri alcalini, formându-și o formă chloro-sângere.